

klage, omtalt Fiskeriforholdene ved Grønland. Jeg beklager, at han har fremsat Bemærkninger, som ikke er rigtige. Jeg maa sige, de er ganske misvisende baade med Hensyn til de Muligheder, der er for en Udvikling i stor Stil af Fiskerierne oppe ved denne vor fjerne Koloni, og om min Stilling til Kravene om danske Fiskeres, derunder Færøernes Fiskerbefolkings, Adgang til de grønlandske Farvande. Det ærede Medlem har bl. a. udtalt — det findes i Fortrykket Spalte 1800—01 —: „Tusinder af Mennesker kunde i Sæsonen finde deres Levevej deroppe. Hele den færøske Fiskerbefolkning, der fører en drøj Kamp for Tilværelsen, kunde finde Beskæftigelse og antagelig lønnende Beskæftigelse ved Fiskeri under Grønland i Sommermaanederne.“ Det ærede Medlem slaar uden videre fast, at der langs Grønlands Vestkyst er store Muligheder for Fiskeri, og han nævner tre Arter af Fisk, der kan fiskes i saa store Mængder, at man kan beskæftige Tusinder af Mennesker, ja, at hele den færøske Befolkning kan finde sit Erhverv oppe i de grønlandske Farvande. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har de Oplysninger, hvorpaa han grunder sine Udtalelser (*Hendriksen*: Det gjorde jeg jo Rede for!). Det ærede Medlem kan ikke have dem i de faktiske Forhold, thi de hidtil gjorte Erfaringer viser noget helt andet, og jeg maa bestemt protestere imod disse Udtalelser. De er efter min Mening ikke blot urigtige, men ogsaa skadelige. Det er klart, at naar der her i Folketinget fremsættes saadanne Udtalelser i en Situation som den, vi nu lever i, hvor Færøernes Fiskerbefolkning har svært ved at klare sig, maa disse Udtalelser vække saadanne Forhaabninger paa Færøerne, at dersom man ikke opfylder deres Krav, vil de tro, at vi hernelde i Danmark stiller os modvilligt, uvilligt overfor dem. Det kan ikke andet end tjene til at vække Uvillie paa Færøerne mod det danske Styre. Det er en Udtalelse om Fiskerierne ved Grønland, der svarer til en Udtalelse, jeg for nogen Tid siden læste, om Landbruget deroppe: at 50 000 danske Husmænd kunde finde deres Erhverv oppe paa Grønland. Man kunde lige saa godt sige, at de kunde finde deres Erhverv paa Maanen. Det ene er ikke mere urigtigt end det andet.

Hvis det nu var Sandhed, at der var saadanne Muligheder paa Grønland, dels paa selve Grønland og dels i grønlandske Farvande, har hvert eneste Ord, som er sagt i de sidste Aar om det udmærkede Styre, Danmark har præsteret Grønland vedrørende, været aldeles urigtigt, saa har Danmark ikke noget som helst at rose sig

af Grønland vedrørende. Tværtimod, saa maa vi skamme os over, at vort Styre deroppe har været saa daarligt, thi Befolkningen deroppe er sandelig saa fattig, saa fattig, at dersom vi paa nogen Maade kunde øve en Gerning, der tjente til at forbedre Erhvervsmulighederne, var det vor Pligt at gøre det. Det er jo ikke saaledes, at der ikke tidligere er prøvet paa, om der var Fiskerimuligheder oppe ved Grønland. Allerede omkring 1850 var der en stor Diskussion om, hvorvidt der kunde udvikles Storfiskeri ved Grønland eller ej, og der blev saa udrustet et Skib, som skulde gaa op til Grønland for at prøve, om der var Muligheder for Fangst. Men Forsøget mislykkedes. I 1903 gjorde man igen et Forsøg, da udsendte man to færøske Fiskekuttere under Ledelse af Fiskekipper Napoleón Andresen til Grønland. De skulde fiske oppe paa Bankerne, men det viste sig, at Ekspeditionen var udstændig mislykket. Resultatet var, at man kun havde Udgifter og Tab deraf. I 1908—09 blev der igen udsendt en Ekspedition, den saakaldte Tjalfe-Ekspedition, som paa mange Steder paa de grønlandske Banker skulde gøre Forsøg paa at finde saadanne Torskemængder, at Fiskeriet kunde lønne sig, men det var ogsaa uden Resultat. I 1910 forsøgte man ved Udsending af en færøsk Fisker, Elias Rubinsen, at lære Befolkningen ved Fiskeneset at fange Fisk, idet man nogle Aar ved Fiskeneset nede Syd for Godthaab havde sporet Torsk. Nu mente man, at naar man fik en færøsk Fisker derop, som var særlig kendt med Atlanterhavsfiskeriet, kunde der komme et Resultat ud deraf. Resultatet blev, at den Mand ikke i denne Sommer kunde fange blot en eneste Torsk, og den Undervisning, han skulde give de grønlandske Fiskere, maatte han give ved at fange nogle Uvækker, altsaa simple Fjordtorsk, inde i Fjordene. Nede ved Frederikshaab havde man for en 5—6—7 Aar siden et ret godt Torskefiskeri i nogen Tid, og som Følge deraf oprettede den grønlandske Handel med stor Bekostning nogle Anlæg til Modtagelse og Tilberedning af Fisken, men efter at de havde faaet de kostbare Anlæg, viste det sig, at der ingen Torsk var, og der har senere saa godt som ikke vist sig nogen Mulighed for Fiskeri de paagældende Steder. Forholdet er nemlig det, at Fiskeriet ved Grønland er afhængigt af Temperaturen i Vandet, og det viste sig, at Temperaturen i Vandet er meget vekslende. Man maa huske paa, at man her er oppe paa saa nordlige Bredde-